

Вилучення

ВНЕСЕНО

ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНИ КУЛЬТУРНОЇ
СПАДЩИНИ

НАКАЗ

м.Київ

№ 61

„15 листопада 2006 р.

Про вилучення будинку на вул.Волоській, 2/21/19
з Переліку щойно виявлених об'єктів культурної
спадщини м.Києва

Відповідно до ст.15 Закону України “Про охорону культурної спадщини”, п.11 постанови Кабінету Міністрів України від 27.12.2001 № 1760 „Про затвердження порядку визначення категорій пам'яток для занесення об'єктів культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам'яток України”, при підготовці пропозицій до Державного реєстру нерухомих пам'яток України (місцевого значення)

НАКАЗУЮ:

1. Вилучити будинок за адресою: вул. Волоській, 2/21/19 із Переліку щойно виявлених об'єктів культурної спадщини м.Києва.

2. Начальнику відділу обліку, майна та охорони пам'яток **Тимченко Олександрі Володимирівні:**

2.1. внести зміни, вказані у п.1 цього Наказу, до Переліку щойно виявлених об'єктів культурної спадщини м.Києва;

2.2. при підготовці пропозицій до Державного реєстру нерухомих пам'яток України (місцевого значення) врахувати зміну охоронного статусу будинку на вул.Волоській, 2/21/19.

3. Контроль за виконанням Наказу покласти на заступника начальника Головного управління – начальника Управління обліку, майна та охорони пам'яток - **Чувікіна Михайла Костянтиновича.**

Підстава: висновок щодо втрати предмету охорони щойно виявленого об'єкту культурної спадщини - будинку на вул.Волоській, № 2/21/19, складений на підставі Акту візуального обстеження будівлі та її фотофіксації, підготовлений Київським науково-методичним центром по охороні, реставрації та використанню пам'яток історії, культури і заповідних територій (додатки 1, 2).

Начальник

Р.Кухаренко

120
Додаток № 1

до наказу від 15.11.06 № 61

Головного управління охорони культурної
спадщини від 15.11.06 р № 61

ВИСНОВОК

ЩОДО ПРЕДМЕТУ ОХОРОНИ ОБ'ЄКТА КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ

Висновок складений на підставі Закону України „Про охорону культурної спадщини” (ст.1, 15), постанови Кабінету Міністрів України від 27.12.01 № 1760 „Про затвердження порядку визначення категорій пам'яток для занесення об'єктів культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам'яток України”, Методичних рекомендацій щодо визначення предмету охорони об'єкта культурної спадщини, затверджених наказом Державної служби охорони культурної спадщини від 15.09.05 № 15, з урахуванням матеріалів історичної довідки та облікової інвентаризації об'єкта.

Об'єкт: житлова будівля у складі садиби Самофалової Є.Д. (1870- 1900рр.) та купця Хургіна Д. Л. (1900- 1915 рр.)

Адреса об'єкта: вул. Волоська , 2 (2/21/19 літ. А)

Охоронний статус: перебуває на державному обліку, як щойно виявлений об'єкт культурної спадщини (наказ Комітету охорони і реставрації пам'яток історії, культури та історичного середовища від 16.05.1994 № 10).

Зона охорони території: знаходиться в археологічній та архітектурній охоронних зонах, на території Державного історико-архітектурного заповідника «Стародавній Київ» (розпорядження КМДА від 17.05.02 № 979 “Про внесення змін та доповнень до рішення виконкому Київської міської Ради народних депутатів від 16.07.79 № 920 “Про уточнення меж історико-культурних заповідників і зон охорони пам'яток історії та культури в м. Києві”).

Дата спорудження: споруджений у 1879 році.

Автор (автори): архітектор О. Дубицький.

Дати подій: 1870-1915 рр.

Короткі історичні відомості:

Будинок споруджений у 1879 році в садибі купця В.І. Самофалова за проектом архітектора О. Дубицького. Розташований по червоній лінії забудови вулиці Волоської, примикає до наріжного будинку по вулиці Борисоглібській, 19/2.

Дерев'яний, на кам'яному цоколі, обкладений цеглою. Прямокутний в плані, видовжений в глиб садиби, паралельно межі із сусідньою садибою № 4 по вулиці Волоській. Фасади будинку без декорування, вирішені в стилістиці пізнього класицизму. Одноповерховий з цокольним напівповерхом.

Є частиною міської садиби на розі вулиць Волоської, Борисоглібськом, Набережно-Хрещатицької № 19-21/19, забудова якої є типовою для середини – останньої третини ХІХ століття. Архівний план складений 19 березня 1873 р. було позначене місце на якому замість дерев'яної повітки планувалось спорудити дерев'яний на кам'яному фундаменті будинок по лінії садиби № 4 на вул. Волоській. Проект споруди був виконаний у 1879 р арх. О. Дубицьким. Стосовно цього будинку Будівельне відділення міської управи зробило приписку на плані про необхідність виконання на одному з торців кам'яного брандмауера, кам'яних сходів, влаштування кам'яних труб при печах, а також про те, що „скат крыши на чужую усадьбу не делать”. Ці вимоги відображали типові будівельно-архітектурні правила, що існували у другій половині ХІХ ст. З 1900 року кутовою садибою на вул. Волоській – Борисоглібській – Набережно-Хрещатицькій володів купець Давид Літманович Хургін, а з 1910-х років співвласником його майна став купець Арон Беркович Верозуб.

Л.Д. Хургін та А.Б. Верозуб були засновниками відомої київської фірми по торгівлі і виробництву декоративної та промислової кераміки – Торгового дому „Верозуб і Хургін”.

Для збільшення прибутковості нерухомого майна Верозубом та Хургіним у 1914 – 1915 роках був споруджений п'ятиповерховий прибутковий будинок, який був розміщений в центрі садибного двору, торцем до вул. Волоської. Дозвіл на його спорудження був виданий Будівельним відділенням Міської управи в липні 1914 р. Плани садиби 1859, 1873 та 1925 років, відображаючи динаміку забудови, свідчать про поступове затіснення площі ділянки як з боку зовнішнього каре вулиць, так і в середині двору.

Комплекс споруд садиби, який остаточно сформувався у 1914-1915 рр., зафіксований планом 1925 р.

Опис сучасного вигляду: споруда знаходиться у напівзруйнованому стані. Збереглися частково фасадний (на рівні першого поверху) та тильний бік (цокольна частина) споруди. Місцями виявлено залишки дерев'яних конструкцій долівки та міжповерхового перекриття. Архітектурне рішення будинку виконане в стилістиці класицизму про що свідчить фрагмент чолової площини споруди. Лаконічний декор фасаду складали замкові камені сандриків, сухарики, підвіконні фільонки з втраченою цегляною кладкою.

Цінність споруди, на підставі якої її взято на облік: будинок є зразком типової малоповерхової житлової садиби другої половини ХІХ ст. підчас архівних досліджень було встановлено автора проекту будинку – арх. О. Дубицького. В процесі експлуатації будинку та зміни власників садиби проводились поетапні будівельні роботи з перепланування та пристосування окремих приміщень під нові функції, зокрема торгівельну.

Сучасний технічний стан споруди: технічний стан споруди визначається як аварійний. Враховуючи, що первісно будинок був дерев'яний і лише пізніше наприкінці XIX ст. був обкладений цеглою зруйнування споруди відбулось саме внаслідок поганого стану дерев'яного міжповерхового перекриття кутових опор та даху. Загальні втрати об'єму та інтер'єрної частини будівлі складають до 90%. Станом на 10.11.2006р. зберігся фрагмент торцевої стіни на 4 віконних прорізи та залишки цокольної частини з дерев'яними балками з тильної сторони будинку.

Відповідність критеріям, визначеним постановою Кабінету Міністрів України від 27.12.2001 № 1760:

На даний час вказаний об'єкт не відповідає жодному з критеріїв зазначених у п. 11 постанови Кабінету Міністрів України від 27.12.2001 № 1760 „Про затвердження порядку визначення категорій пам'яток для занесення об'єктів культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам'яток України”.

Висновок: предмет охорони будинку як щойно виявленого об'єкта культурної спадщини яким є конфігурація плану, загальний об'єм, цегляні та дерев'яні несучі конструкції стін, оздоблення елементів фасадів – втрачений.

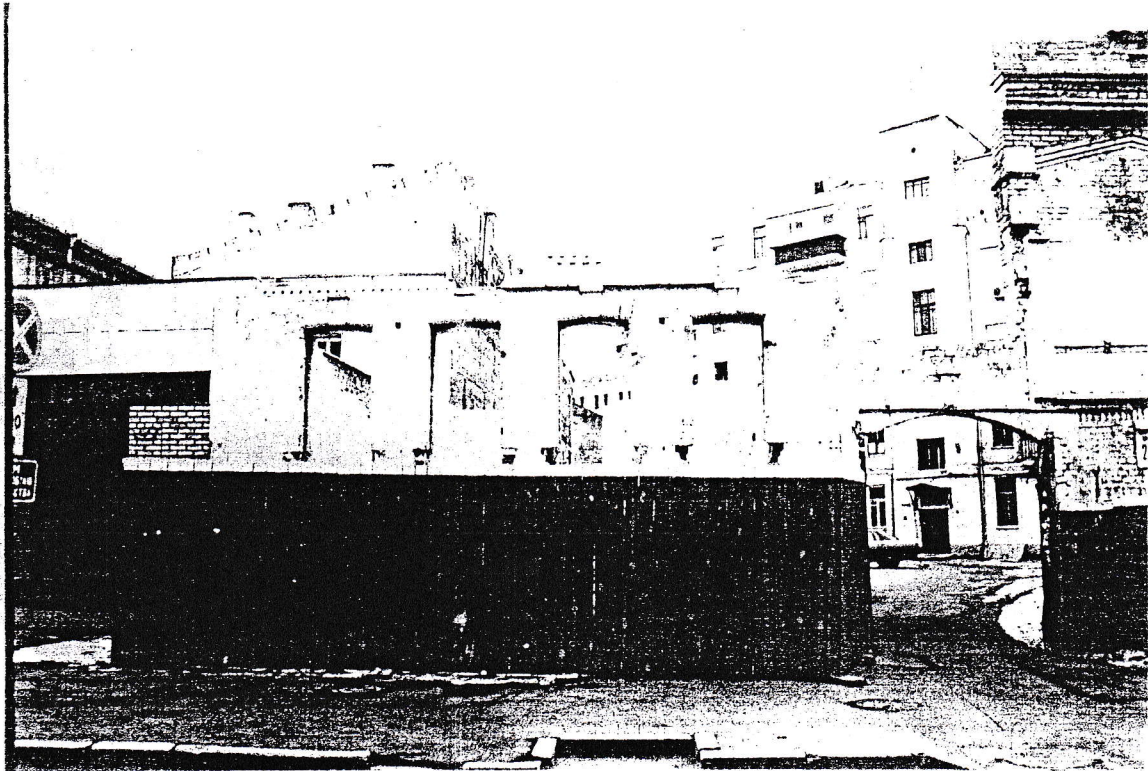
Генеральний директор

Зав. відділом обліку пам'яток

Л. Мазур

І. Тарутінова

Вул. Волоська 2/21/19 літ. А
Головний фасад